

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

AC-I-22-0461-A0001

Në çështjen juridike të:

M K, i përfaqësuar nga avokati Sh Xh, Gjilan.

Paditësi

Kundër:

Agjencisë Kosovare të Privatizimit (AKP), Rr. "Dritan Hoxha" nr. 55, Lakrishte-Prishtinë.

E paditura/ankuesja

Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (DHPGJSK), i përbërë nga Mr. Sc. Sahit Sylejmani gjyqtar kryesues, Sabri Halili dhe Ilmi Bajrami gjyqtarë, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës të parashtruar kundër Aktgjykimit të Shkallës së parë të DHPGJSK-së C-IV.-14-2668, të datës 05 korrik 2022., pas seancës vendimmarrëse të mbajtur më 07 dhjetor 2023, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

1. Ankesa e të paditurës refuzohet si pa bazuar.
2. Vërtetohet Aktgjykimi i Shkallës së parë të DHPGJSK-së C-IV.-14-2668, të datës 05 korrik 2022.
3. Nuk caktohen taksa gjyqësore për këtë procedure ankimore.

Rrethanat faktike dhe procedurale:

Më 11 prill 2014, paditësi kishte parashtruar ankesë në DHPGJSK kundër Vendimit të Autoritetit të Likudimit të NSH "Industria e Duhanit", e adminstruar nga AKP (AL i AKP-së) GJI003-0583/0072, të datës 10 mars 2014. Me këtë vendim ishte refuzuar si e pa vlefshme kërkesa e paditësit për kompensimin e pagave të pa paguara në shumë prej 1.760.44 euro,

për periudhën gusht 2003 - maj 2004, me arsyetimin se kërkesa është parashkruar konform nenit 608 të ligjit të punës së Bashkuar (LPB). Padiësi kishte pohuar se pas luftës ka punuar në ish ndërmarrjen shoqërore Industria e Duhanit në Gjilan, mirëpo të njëjtit NSH-ja nuk ia ka paguar të ardhurat personale prej muajit gusht të vitit 2003 e deri më 20 maj 2004.

Padiësi kishte pohuar se me rastin e ndërprerjes së marrëdhënies së punës, të gjithë punëtorët, me shkresën e datës 15 gusht 2006 ishin njoftuar se shumatat-pagat që u janë borxh sipas kontratës të punësimit me punëdhënësin, do të mbesin përgjegjësi e punëdhënësit dhe kërkesat e tilla do të shqyrtohen sipas procedurave të likudimit, si dhe do të kontaktohen kur të fillojnë këto procedura. Padiësi kishte propozuar që të aprovohet ankesa e tij si e bazuar dhe ti njihet e drejta në kompensim për paga të pa paguara në shumë prej 1.766.44 euro, me kamatë ligjore si dhe t'i njihen shpenzimet e procedurës.

Më 26 janar 2017, e paditura në mbrojtjen e saj të parashtruar kundër ankesës së padiësit theksoi se i kundërshton të gjitha pretendimet e padiësit duke i konsideruar të pa bazuara në ligj dhe si të tilla duhet të refuzohen. E paditura ka pohuar se nuk ka prova që ankuesi ka dorezuar kërkesë para ndonjë gjykate apo organi tjetër komitent brenda periudhës tre vjeqare të parashkrimit, pra tri vite nga gushti i vitit 2003, ndërsa kërkesa është parashkruar në gusht të vitit 2006. E paditura propozon që ankesa e parashtruesit të refuzohet si e pa bazur dhe të vërtetohet vendimi i kundërshtuar.

Më 21 korrik 2022, Shkalla e parë e DHPGJSK-së kishte marrë Aktgjykimin C-IV.-14-2668 me të cilin ishte aprovuar si e bazuar ankesa e ankuesit ndryshohet Vendimi i Autoritetit të Likudimit të AKP-së nr.GJI003-0583/0015, i datës 10 mars 2014, obligohet e paditura që padiësit në emër të kompensimit për paga të pa paguara për periudhën gusht 2003- maj 2004, t'i paguajë shumën prej 1.760.44 euro dhe në emër të interesit ligjor prej 10% të shumës themelore, t'i paguaj shumën prej 176.04 euro, si dhe shpenzimet gjyqësore në shumën prej 124.00 euro. Shumat e aprovuara do të përmbushen në pajtim të proriteteve sipas kategorisë së përcaktuar të kërkesave dhe interesave në procedurën e likudimit.

Në arsyetim të vendimit thuhet se me rastin e aprovimit të shumës në lartësi prej 1.760.44 euro, gjykata është bazuar në listen për pagat e pa paguara, ashtu që për vitin 2003, përkatësisht për muajin gusht i është njohur paga në shumë prej 118.93 euro, për muajin shtator i është njohur pagan në shumë prej 188.81 euro, për muajin tetor në shumë prej 188.93 euro, për muajin nëntor në shumë prej 189.28 euro dhe për muajin dhjetor në shumë prej 188.43 euro. Po ashtu në bazë të kësaj liste ankuesit i janë njohur pagat për vitin 2004,

përkatësisht për muajin janar në shumë prej 191.06 euro, për muajin shkurt në shumë prej 189.65 euro, për muajin mars në shumë prej 188.68 euro, për muajin prill në shumë prej 188.81 euro dhe për muajin maj në shumë prej 127,27 euro, gjithësej në shumë prej 1.760.44 euro.

Shkalla e parë kishte konstatuar se pretendimi i të paditurës së kërkesa është parashkruar nuk është i saktë, ngase ankuesi kishte dorëzuar një kërkesë brenda afateve pranë AL të AKP-së dhe parashkrimi është ndërprerë me njoftimin e datës 15 gusht 2006. Sipas Shkallës së parë, vonesa e fillimit të procedurës së likudimit nuk mund t'i atribuohet ankueses dhe t'i momohet e drejta në kompensim vetëm mbi faktin e afatit të parashkrimit, përderisa ka qenë obligim ligjor i të paditurës për fillimin e kësaj procedure dhe përderisa ankuesi me letrën lartëcekur ishte njoftuar se kërkesat kreditore mund t'i parashtrij kur të filloj procedura e likudimit. Andaj duke u nisur nga kjo gjendje ishte arritur në përfundim se paditësi kishte ofruar shërbime pune për NSH, dhe se NSH-ja i kishte mbetur borxh për pagat për periudhën e lartëcekur dhe kësaj i takon e drejta në kompensim për pagat e pa paguara.

Më 11 gusht 2022, e paditura/ankuesja kishte parashtruar ankesë kundër këtij aktgjykimi duke propozuar që të ndryshohet Aktgjykimi i Shkallës së parë të DHPGJSK-së në pajtim me nenin 9.10 të Ligjit 06/L-086 duke refuzuar ankesën ndaj Vendimit GJI003-0583/0072 të datës 10 mars 2014 si të pa bazuar dhe duke e vërtetuar këtë vendim. Sipas ankueses, Shkalla e parë ka ngatërruar dy afate krejtësisht të ndryshme nga njëra tjetra. Afati i parë është afati për parashtrim të kërkesave, që është afat për të dorëzuar një dëshmi të kërkesës në procedurë të likudimit. Ky afat kërkesën e parashtruesit e bënë të pranueshme dhe nuk ka të bëjë me meritat e kërkesës. Afati i dytë ka të bëjë me meritat e të drejtës të cilën parashtruesi ka kërkuar të zbatohet në kërkesë, andaj një kreditor i NSH-së duhet t'i përmbush të dy afatet në mënyrë që kërkesa e tij të pranohet.

Ankuesja e kundërshton konstatimin e Shkallës së parë, se njoftimi për ndërprerje të marrëdhënies së punës e ndërpreu parashkrimin. Ankuesja sqaron se njoftimi të cilit i referohet parashtruesi, e informon atë se ai ka të drejtën të parashtrij kërkesë pranë AKP-së, e jo që ai nuk ka më nevojë t'i mbrojtë të drejtat e tij me mjetet e tjera ligjore, të cilat janë në dispozicion, dhe se kërkesat e tilla do të shqyrtohen në likudim. Në fakt, kërkesa e parashtruesit është shqyrtuar nga AL i AKP-së dhe në fund të procesit të shqyrtimit është konstatuar se ajo është e parashkruar. Në këtë rast afati i parashkrimit ka filluar të llogaritet nga momenti kur parashtruesi nuk ka pranuar me pagë nga NSH-ja. Ai moment është gushti i vitit 2003, pra parashtruesi është dashur të parqitet më së voni deri në gusht të vitit 2006. Në këtë kuptim

momenti kur parashtruesit i është dërguar njoftimi për ndërprerjen e marrëdhënies së punës e drejta e realizimit për paga të pa paguara veçse ka qenë e parashkruar duke u bazuar në nenin 36.2.1 të Shtojcës së Ligjit të AKP-së dhe nenit 608 të ligjit për Punë të Bashkuar.

Më 19 tetor 2023, Kolegji i Apelit të DHPGJSK-së e ka dërguar tek paditësi këtë ankesë për përgjigje. Përfaqësuesi i paditësit e kishte pranuar urdhënin gjyqësor më 20 tetor 2023, por nuk ka dërguar asnjë përgjigje në ankesë.

Arsyetimi ligjor

Ankesa është e pa bazuar.

Në bazë të nenit 69.1 të ligjit nr.06/L086 mbi Dhomën e Posqme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (LDHP), Kolegji i Apelit vendosi të mos mbajë pjesën gojore të procedurës.

Shkalla e parë e DHPGJSK-së, me aktgjykimin e ankimuar e kishte aprovuar ankesëne paditësit si të bazuar, e kishte ndryshuar Vendimin e kundërshtuar të AL të AKP-s, duke e obliguar të paditurën që në emër të pagave të papaguara për periudhën gusht 2003-maj 2004, paditësit t'i paguaj shumën prej 1.760.44 euro me interesin ligjor prej 10% të shumës themelore në shumën 176.04 euro dhe shpenzimet gjyqësore në shumën prej 124,00 euro, në procedurë të likuidimit, sipas prioriteteve të përcaktuara me ligj.

AKP në kundërshtimin e këtij aktgjykimi thekson se konstatimi i Shkallës së parë se kërkesa nuk është parashkruar, është tërësisht jashtë kontekstit faktik të çështjes. Sa i përket konstatimit të gjykatës se Njoftimi për ndërprerje të marrëdhënies së punës e ndërpre në parashkrimin, AKP sqaron se ky njoftim i referohet paditësit, se ai ka të drejtën të parashtror kërkesën pranë AKP-së. AKP e përsërit pretendimin e saj se kërkesa është parashkruar në bazë të nenit 608 të PB-së.

Kolegji i Apelit nuk i mbështet këto pretendime të AKP-së pasi që ato nuk janë të mbështetura në prova konkrete dhe në argumente juridike. Kolegji i Apelit pajtohet në tërësi me konstatimin e Shkallës së parë të DHPGJSK-së se kërkesa për paga nuk është parashkruar, pasi që është e qartë se AKM paditësit ia kishte dërguar Njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës me datë 15 gusht 2006, i cili dokument e ka ndërprerë rrjedhjen e afatit të parashkrimit të kërkesës. Në këtë njoftim shprehimisht ceket se “Shumat – pagat qe u janë mbetur borxh juve

sipas kontratës tuaj te punësimit me punëdhënësin, do të mbesin përgjegjësi e punëdhënësit. Kërkesat e tilla do të shqyrtohen sipas procedurave te likuidimit dhe do të kontaktoheni kur të fillojnë këto procedura”. Duke u bazuar në këtë Njoftim, paditësi me arsye ka pritur fillimin e procedurës së likuidimit të NSH-se më 04 korrik 2007, dhe pastaj pas njoftimit të shpallur nga AKP, në afatin ligjor e ka dorëzuar kërkesën tek Autoriteti i Likuidimit.

Kolegji i Apelit vëren se AKP me mbrojtjen në ankesë të dorëzuar në DHPGJSK, e kundërshton kërkesën për paga vetëm për shkak të parashkrimit, ndërsa nuk ka ndonjë kundërshtim shprehimor lidhur me lartësinë e kërkuar të kompensimit. Andaj duke u bazuar në faktin që lartësia e kompensimit nuk është kundërshtuar nga AKP dhe duke u bazuar edhe në faktin se paditësi me ankesën e tij edhe para Shkallës së parë kishte dorëzuar si provë edhe Listat e pagave të punëtorëve të NSH-së, që kanë mbetur pa u paguar për periudhën gusht 2003 e deri në maj 2004, në të cilën listë paditësi është në numrin rendor 18, Kolegji i Apelit konstaton se Shkalla e parë e DHPGJSK-së me të drejtë e ka aprovuar kërkesën e paditësit për paga në shumë e larëcekur.

AKP në ankesën e saj, pa ndonjë bazë ligjore i kundërshton konstatimet e dhëna të Shkallës së parë, pasi që këto konstatime e kanë mbështetjen edhe të Kolegjit të Apelit. Është e qartë se paditësi ka ofruar prova të mjaftuara që dëshmojnë se ai kishte të drejtë në pagat e kërkuara ndaj NSH-së, për periudhën gusht 2003-maj 2004, në shumë e pretenduar. Kolegji i Apelit nuk e mbështet pretendimin e AKP-së se kërkesa për këto paga është parashkruar, pasi që, siç është deklaruar në shumë raste në jurisprudencën e DHPGJSK-së, Njoftimi i AKP-së për ndërprerje të marrëdhënies së punës, e ndërpret rrjedhën e parashkrimit të kërkesës. Në këtë rast paditësi e ka pranuar këtë njoftim nga AKM-ja me të cilën i është ndërprerë marrëdhënia e punës më 15 gusht 2006, andaj duke u bazuar në udhëzimet që i kishte në njoftim ai ka vendosur t'i pret procedurat e likuidimit të NSH-së dhe pastaj të paraqitet me kërkesë tek Autoriteti i Likuidimit.

Pretendimet ankimore për shkelje të dispozitave procedurale dhe për vërtetim të gabuar të gjendjes faktike, nuk janë mbështetur me prova dhe fakte konkrete dhe ato pretendime nuk pranohen si të bazuara nga ana e Kolegjit të Apelit.

Nga ajo që u tha më sipër, u vendos sin ë dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Taksa gjyqësore

AKP për ankesën e saj tashmë e ka paguar taksën gjyqësore për procedurën ankimore para Kolegjit të Apelit, andaj nuk do të caktohen taksa shtesë.

Lëshuar nga Kolegji i Apelit të DHPGJSK-së më 07 dhjetor 2023.

Mr.Sc Sahit Sylejmani gjyqtar kryesues _____

